

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (EU) 2015/159

ze dne 27. ledna 2015,

kterým se mění nařízení (ES) č. 2532/98 o pravomoci Evropské centrální banky uvalovat sankce

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 132 odst. 3 této smlouvy,

s ohledem na statut Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, a zejména na článek 34.3 tohoto statutu,

s ohledem na doporučení Evropské centrální banky ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Evropské komise ⁽³⁾,

v souladu s postupem stanoveným v čl. 129 odst. 4 Smlouvy a článku 41 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (ES) č. 2532/98 ⁽⁴⁾ vychází z čl. 132 odst. 3 Smlouvy o fungování EU a článku 34.3 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky (dále jen „statut“), jež svěřují Radě pravomoc stanovit meze a podmínky, za nichž je Evropská centrální banka (dále jen „ECB“) oprávněna ukládat podnikům peněžité pokuty nebo penále za neplnění povinností vyplývajících z jejich nařízení a rozhodnutí. Obsah nařízení (ES) č. 2532/98 by proto měl být omezen na porušení nařízení a rozhodnutí přijatých ECB. Pro porušení přímo použitelných právních předpisů Unie jiných, než jsou nařízení a rozhodnutí přijatá ECB, by se měla použít příslušná ustanovení nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ⁽⁵⁾.
- (2) ECB uplatňuje nařízení (ES) č. 2532/98 při ukládání sankcí v různých oblastech své působnosti, a to zejména v oblasti provádění měnové politiky v Unii, provozování platebních systémů a shromažďování statistických informací.
- (3) Nařízení (EU) č. 1024/2013 svěřilo ECB některé úkoly v oblasti dohledu a opravňuje ji ukládat úvěrovým institucím, nad nimiž vykonává dohled: a) správní peněžité sankce, poruší-li tyto instituce požadavek vyplývající z přímo použitelných právních předpisů Unie, v souvislosti s nimiž mají příslušné orgány podle příslušných

⁽¹⁾ Úř. věst. C 144, 14.5.2014, s. 2.

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 26. listopadu 2014 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Stanovisko ze dne 18. prosince 2014 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2532/98 ze dne 23. listopadu 1998 o pravomoci Evropské centrální banky uvalovat sankce (Úř. věst. L 318, 27.11.1998, s. 4).

⁽⁵⁾ Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).

právních předpisů Unie k dispozici správní peněžité sankce, a b) sankce v souladu s nařízením (ES) č. 2532/98 v případě porušení nařízení či rozhodnutí ECB (společně dále jen „správní sankce“).

- (4) V čl. 18 odst. 7 nařízení (EU) č. 1024/2013 se stanoví, že ECB může za účelem plnění úkolů, které jsou jí uvedeným nařízením svěřeny, v případě porušení nařízení nebo rozhodnutí ECB uložit sankce v souladu s nařízením (ES) č. 2532/98.
- (5) V této souvislosti nejsou některá ustanovení nařízení (ES) č. 2532/98 konzistentní s celou řadou ustanovení obsažených v nařízením (EU) č. 1024/2013, která se přímo týkají pravomoci ECB ukládat sankce v případě porušení nařízení nebo rozhodnutí ECB. Proto je nezbytné určit, která z pravidel stanovených v nařízením (ES) č. 2532/98 by měla být změněna, odkazuje-li se na ukládání sankcí ze strany ECB v případě porušení jejich nařízení nebo rozhodnutí týkajících se jejich úkolů v oblasti dohledu.
- (6) Na základě pravomoci provádět úkoly v oblasti dohledu, které ECB svěřují Smlouvy, jak ji stanoví článek 34 Protokolu (č. 4) o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, přijala ECB nařízení (EU) č. 468/2014⁽¹⁾. Za účelem vymezení úkolu ECB spočívajícího v zajišťování souladu s pravidly obsaženými v přímo použitelných právních předpisech Unie stanoví nařízení (EU) č. 468/2014 dále v souladu s čl. 4 odst. 3 nařízení (EU) č. 1024/2013 a základními právy a zásadami obsaženými v Listině základních práv Evropské unie rámec pro správní sankce podle článku 18 nařízení (EU) č. 1024/2013. Zavádí rovněž pravidla týkající se ukládání správních sankcí v případě porušení nařízení nebo rozhodnutí ECB. Nařízením (EU) č. 468/2014 je aktem provádějícím sekundární právní předpis. V případě rozporu mezi jeho ustanoveními a nařízením (ES) č. 2532/98 tak má přednost nařízení (ES) č. 2532/98.
- (7) ECB by měla zveřejňovat rozhodnutí o uložení sankcí v případě porušení nařízení nebo rozhodnutí ECB v oblasti dohledu, ledaže by toto zveřejnění ohrožovalo stabilitu finančních trhů nebo by způsobilo, pokud to lze zjistit, dotyčnému podniku nepřiměřenou škodu.
- (8) K zajištění jednotného zacházení v případě stejně závažných protiprávních jednání by se horní mez pokuty, kterou ECB může podniku uložit za nedodržování nařízení nebo rozhodnutí ECB v oblasti dohledu, neměla lišit od horní meze pokuty, kterou ECB může uložit podniku za porušení přímo použitelných právních předpisů Unie. Na všechny pokuty, které ECB ukládá při plnění svých úkolů v oblasti dohledu, by se proto měly vztahovat stejné horní meze.
- (9) ECB by měla mít možnost uložit podnikům penále s cílem přinutit je k dodržování nařízení či rozhodnutí ECB v oblasti dohledu anebo k ukončení trvajících protiprávních jednání spočívajících v porušování těchto nařízení či rozhodnutí ECB. Horní mez penále by měla být úměrná horní mezi, která se uplatňuje v případě pokut v oblasti dohledu.
- (10) Článek 25 nařízení (EU) č. 1024/2013 stanoví zásadu oddělení funkcí, podle které ECB provádí úkoly, které jsou jí svěřeny nařízením (EU) č. 1024/2013, aniž jsou dotčeny její úkoly týkající se měnové politiky a oddělené od těchto a všech ostatních úkolů. Tuto zásadu je nutné bez omezení dodržovat u všech úkolů, které ECB provádí. V zájmu jejího důsledného uplatňování byla v souladu článkem 26 nařízení (EU) č. 1024/2013 zřízena Rada dohledu, která odpovídá mimo jiné za přípravu konečných návrhů rozhodnutí Rady guvernérů ECB v oblasti dohledu. Rozhodnutí Rady guvernérů ECB dále podléhají za podmínek stanovených v článku 24 nařízení (EU) č. 1024/2013 přezkumu správní revizní komisí. S ohledem na zásadu oddělení funkcí a na zřízení Rady dohledu a správní revizní komise by se měly uplatňovat dva odlišné postupy: a) zvažuje-li ECB uložení správní sankce při plnění svých úkolů v oblasti dohledu, přijímá rozhodnutí za tímto účelem Rada guvernérů ECB na základě

⁽¹⁾ Nařízením Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví rámec spolupráce Evropské centrální banky s vnitrostátními příslušnými orgány a vnitrostátními pověřenými orgány v rámci jednotného mechanismu dohledu (nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu) (ECB/2014/17) (Úř. věst. L 141, 14.5.2014, s. 1).

konečného návrhu rozhodnutí Rady dohledu a tato rozhodnutí podléhají přezkumu správní revizní komisí, a b) zvažuje-li ECB uložení sankce při plnění svých úkolů v oblastech, které se netýkají dohledu, přijímá rozhodnutí za tímto účelem Výkonná rada ECB a tato rozhodnutí podléhají přezkumu Radou guvernérů ECB.

- (11) Vzhledem ke složitosti vyšetřování případů protiprávního jednání v oblasti dohledu by se na výkon pravomoci uložit a vymáhat sankce v souvislosti s úkoly ECB v oblasti dohledu měly uplatňovat delší lhůty, než jaké jsou stanoveny v případě sankcí v souvislosti s úkoly ECB v oblastech, které se netýkají dohledu. Odpovídajícím způsobem by mělo být upraveno stavění a přerušení běhu těchto lhůt, a to i s přihlédnutím k tomu, že se řízení o sankcích v oblasti dohledu může překrývat s vyšetřováním trestného činu a trestním řízením vedeným na základě stejných skutečností.
- (12) Nařízení (ES) č. 2532/98 by mělo být proto odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Změny

Nařízení (ES) č. 2532/98 se mění takto:

1) Článek 1 se mění takto:

a) bod 6 se nahrazuje tímto:

„6. ‚penále‘ rozumí peněžní částky, které musí platit podnik v případě trvajících protiprávního jednání jako trest nebo které mají přinutit dotyčné osoby k tomu, aby dodržovaly nařízení či rozhodnutí ECB v oblasti dohledu. Penále se počítají za každý celý den trvání protiprávního jednání:

a) od okamžiku, kdy byl podnik postupem podle čl. 3 odst. 1 druhého pododstavce vyrozuměn o rozhodnutí, jímž se nařizuje ukončení protiprávního jednání, nebo

b) v případě, že trvajících protiprávní jednání spadá do oblasti působnosti čl. 18 odst. 7 nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 (*), v souladu s postupem podle článku 4b tohoto nařízení;

(*) Nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi (Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63).“;

b) bod 7 se nahrazuje tímto:

„7. ‚sankcí‘ rozumí pokuty a penále.“

2) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 1a

Všeobecné zásady a oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na ukládání sankcí podnikům ze strany ECB za neplnění povinností vyplývajících z rozhodnutí nebo nařízení ECB.

2. Pravidla vztahující se na ukládání sankcí ze strany ECB při plnění úkolů v oblasti dohledu v případě porušení nařízení nebo rozhodnutí ECB se použijí odchylně od pravidel stanovených v člancích 2 až 4 v rozsahu stanoveném v člancích 4a až 4c.

3. ECB zveřejní jakékoli rozhodnutí o uložení sankcí podniku v případě porušení nařízení nebo rozhodnutí ECB v oblasti dohledu, a to bez ohledu na to, zda proti němu byl podán opravný prostředek či nikoli.

ECB toto zveřejnění učiní na svých internetových stránkách bez zbytečného odkladu a poté, co dané rozhodnutí oznámila dotyčnému podniku. Zveřejňované informace zahrnují druh a povahu porušení a totožnost dotyčného podniku, ledaže by zveřejnění tímto způsobem:

- a) ohrožovalo stabilitu finančních trhů nebo probíhající trestní vyšetřování, nebo
- b) pokud to lze zjistit, způsobilo dotyčnému podniku nepřiměřenou škodu.

Za těchto okolností se rozhodnutí o sankcích zveřejňují anonymně. Je-li pravděpodobné, že tyto okolnosti v přiměřené lhůtě pominou, lze zveřejnění na základě tohoto odstavce po tuto dobu odložit.

Bylo-li proti rozhodnutí o sankcích podáno odvolání k Soudnímu dvoru, zveřejní ECB bez zbytečného odkladu na svých oficiálních internetových stránkách rovněž informace o stavu předmětného odvolání a jeho výsledek.

ECB zajistí, aby informace zveřejněné podle tohoto odstavce byly na jejích oficiálních internetových stránkách po dobu alespoň pěti let.“

- 3) V článku 2 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Spočívá-li protiprávní jednání v opomenutí, nezabývá uložení sankce podnik plnění jeho povinností, nestanoví-li rozhodnutí přijaté podle čl. 3 odst. 4 nebo článku 4b výslovně jinak.“

- 4) Článek 3 se mění takto:

- a) v odstavci 1 se první věta nahrazuje tímto:

„1. Rozhodnutí o tom, zda má být zahájeno řízení o sankcích, přijímá ECB z vlastního podnětu nebo na základě žádosti národní centrální banky členského státu, v jehož soudní pravomoci k údajnému protiprávnímu jednání došlo.“;

- b) odstavec 10 se nahrazuje tímto:

„10. Pokud protiprávní jednání souvisí výlučně s úkolem, který je podle Smlouvy a statutu svěřen ESCB nebo ECB, lze řízení o sankcích zahájit výhradně podle tohoto nařízení, bez ohledu na to, zda vnitrostátní právní předpisy stanoví jiné řízení. Pokud protiprávní jednání souvisí s jednou nebo více oblastí, které nespádají do působnosti ESCB nebo ECB, není právem příslušného vnitrostátního orgánu zahájit zvláštní řízení v souvislosti s oblastmi, které nespádají do působnosti ESCB nebo ECB, dotčeno právo zahájit řízení o sankcích podle tohoto nařízení. Tímto ustanovením není dotčeno uplatňování trestního práva a vnitrostátních právních předpisů týkajících se pravomocí v oblasti obezřetnostního dohledu v zúčastněných členských státech podle nařízení (EU) č. 1024/2013.“

- 5) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 4a

Zvláštní pravidla týkající se horních mezí sankcí, které ECB ukládá při plnění svých úkolů v oblasti dohledu

1. Odchylně od čl. 2 odst. 1 jsou meze, v nichž ECB může ukládat pokuty a penále v případě protiprávních jednání týkajících se rozhodnutí a nařízení, která ECB přijala při plnění svých úkolů v oblasti dohledu, tyto:

- a) U pokut činí horní mez dvojnásobek zisku, kterého bylo dosaženo v důsledku protiprávního jednání, nebo ztráty, které bylo v důsledku protiprávního jednání zabráněno, jestliže je lze určit, nebo 10 % celkového ročního obrátu podniku.
- b) U penále činí horní mez 5 % průměrného denního obrátu za každý den protiprávního jednání. Penále mohou být ukládána po dobu nejvýše šesti měsíců ode dne stanoveného v rozhodnutí, kterým byla uložena.

2. Pro účely odstavce 1 se rozumí:

- a) ‚ročním obratem‘ roční obrat dotyčného podniku v předcházejícím hospodářském roce, jak je vymezen v příslušných právních předpisech Unie, a pokud tento obrat není k dispozici, obrat podle poslední dostupné roční účetní závěrky této osoby. Je-li dotyčný podnik dceřiným podnikem mateřského podniku, je příslušným celkovým ročním obratem celkový roční obrat vyplývající z poslední dostupné konsolidované roční účetní závěrky v předcházejícím hospodářském roce, a pokud tato účetní závěrka není k dispozici, podle poslední dostupné roční účetní závěrky této osoby;
- b) ‚průměrným denním obratem‘ roční obrat, jak je vymezen v písmenu a), dělený 365.

Článek 4b

Zvláštní procesní pravidla týkající se sankcí, které ECB ukládá při plnění svých úkolů v oblasti dohledu

1. Odchylně od čl. 3 odst. 1 až 8 tohoto nařízení se na protiprávní jednání týkající se rozhodnutí a nařízení, která ECB přijala při plnění svých úkolů v oblasti dohledu, uplatní pravidla stanovená v tomto článku.
2. Má-li ECB při plnění svých úkolů podle nařízení (EU) č. 1024/2013 za to, že existuje důvodné podezření, že se podnik s ústředím v členském státě eurozóny dopouští nebo dopustil jednoho nebo několika porušení nařízení nebo rozhodnutí ECB, jak je uvedeno v čl. 18 odst. 7 nařízení (EU) č. 1024/2013, provede příslušné vyšetřování v souladu s následujícími ustanoveními.
3. Po skončení vyšetřování a předtím, než je předloha konečného návrhu rozhodnutí vypracována a předložena Radě dohledu, vyrozumí ECB v rámci své pravomoci vyšetřovat případy porušení předpisů v oblasti dohledu písemně dotyčný podnik o zjištěných provedeného vyšetřování a o námitkách vznesených vůči těmto zjištěním.

V oznámení podle prvního pododstavce ECB v rámci své pravomoci vyšetřovat případy porušení předpisů v oblasti dohledu dotyčný podnik informuje o právu předložit jí písemné připomínky týkající se skutkových závěrů a námitek, které byly proti tomuto subjektu vzneseny a které jsou v tomto oznámení uvedeny, včetně jednotlivých ustanovení, jež byla údajně porušena, a stanoví přiměřenou lhůtu pro předložení těchto připomínek. ECB není povinna zohlednit písemné připomínky, jež byly předloženy po uplynutí lhůty, kterou v rámci své pravomoci vyšetřovat případy porušení předpisů v oblasti dohledu stanovila.

V návaznosti na oznámení ve smyslu prvního pododstavce může ECB v rámci své pravomoci vyšetřovat případy porušení předpisů v oblasti dohledu dotyčný podnik rovněž vyzvat k účasti na ústním jednání. Strany, které jsou předmětem vyšetřování, mohou být na jednání zastoupeny právníkem nebo jinými kvalifikovanými osobami nebo jim může právník nebo tyto osoby pomáhat. Ústní jednání jsou neveřejná.

Je zaručeno právo dotyčného podniku, který je předmětem vyšetřování, na přístup ke spisu. Toto právo se nevztahuje na důvěrné informace.

4. Rada dohledu předloží Radě guvernérů konečný návrh rozhodnutí, který stanoví, zda se dotyčný podnik dopustil porušení či nikoli, a uvede sankce, které mají být případně uloženy, postupem podle čl. 26 odst. 8 nařízení (EU) č. 1024/2013.
5. Dotyčný podnik má právo požádat o přezkum rozhodnutí, které Rada guvernérů přijala podle odstavce 4, správní revizní komisí postupem podle článku 24 nařízení (EU) č. 1024/2013.

Článek 4c

Zvláštní lhůty v případě sankcí, které ECB ukládá při plnění svých úkolů v oblasti dohledu

1. Odchylně od článku 4 zaniká právo rozhodnout o uložení sankce v případě porušení rozhodnutí nebo nařízení ECB týkajícího se jejich úkolů v oblasti dohledu pět let poté, kdy k protiprávnímu jednání došlo, nebo v případě trvajících protiprávních jednání pět let poté, kdy bylo protiprávní jednání ukončeno.

2. Běh lhůty stanovené v odstavci 1 přerušuje jakýkoli úkon, který ECB učiní pro účely vyšetřování nebo řízení, pokud se týká protiprávního jednání. Běh promlčecí lhůty se přerušuje s účinkem ode dne, kdy je úkon oznámen dotčenému dohlíženému subjektu. Po každém přerušení této lhůty začne běžet lhůta nová. Lhůta však nepřesáhne dobu 10 let od okamžiku, kdy k protiprávnímu jednání došlo, nebo v případě trvajících protiprávního jednání 10 let od okamžiku, kdy bylo protiprávní jednání ukončeno.

3. Lhůty uvedené v předchozích odstavcích lze prodloužit, pokud:

- a) je rozhodnutí Rady guvernérů předmětem přezkumu před správní revizní komisí nebo odvolacího řízení před Soudním dvorem Evropské unie nebo
- b) je proti dotčenému podniku vedeno trestní řízení v souvislosti se stejnými skutečnostmi. V takovém případě se lhůty uvedené v předchozích odstavcích prodlužují o dobu, po kterou trvá přezkum rozhodnutí před správní revizní komisí nebo Soudním dvorem, nebo do ukončení trestního řízení proti dotčenému podniku.

4. Právo ECB vymáhat rozhodnutí o uložení sankce zaniká pět let po přijetí daného rozhodnutí. Běh promlčecí lhůty pro vymáhání přerušuje jakýkoli úkon ECB, jehož účelem je vymáhání platby nebo platebních podmínek uložené sankce.

5. Běh promlčecí lhůty pro vymáhání sankcí se staví:

- a) po dobu lhůty pro zaplacení uložené sankce;
- b) pokud je vymáhání platby uložené sankce pozastaveno na základě rozhodnutí Rady guvernérů nebo Soudního dvora.“

Článek 2

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne 27. ledna 2015.

Za Radu
předseda
J. REIRS